

Κερκίς. Επάνω δὲ τούτων τῶν βαθμῶν ἐπέκειτο μεγαλοπρεπὲς περιστύλιον εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς στήλας ἐστέκοντο ἀνδριάντες μεγέθους ἡρωϊκοῦ. Διήρουν δὲ τὴν σκηνὴν οἱ παλαιοὶ εἰς διάφορα μέρη... Τποκάτωθεν δὲ τοῦ ἐδάφους ἦτο τὸ Βροντειον οπου ἔκειντο σκεύη γυμνάσια πάσης ὕλης ἀναγκαῖα πρὸς παράστασιν τῶν βροντῶν.

Τὰ καλούμενα Ὡι δεῖτα, ἅτινα ἐχρησίμευον διὰ τὰς ἐπιδείξεις τῶν μουσικῶν, ποιητῶν καὶ τεχνιτῶν, κατεσκευάζοντο ὡς καὶ τὰ θεάτρα. Τὸ περιφημότερον αὐτῶν ἦτο τὸ τοῦ Περικλέους εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἀρθρ. γ'.

—0—

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ.

Ἡ κεφαλὴ συνέχεται μὲ τὸ σῶμα διὰ τοῦ τραχήλου. Τὸ μεταξὺ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας μέρος καλεῖται Θώραξ ἢ Στήθος. Εἰς ὅλα τὰ ζῷα ἅτινα ἐκτείνουσι τὰς χεῖράς των ἢ τοὺς ἐμπροσθινούς των πόδας, διὰ νὰ πιάσωσί τι, ὡς οἱ πίθηκοι, ἢ διὰ νὰ πετάξωσιν, ὡς αἱ νυκτερίδες, τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Θώρακος ἔχει ὁστοῦν τι καλούμενον κλειδόστερνον, τὸ ὁποῖον ὁμως ἐλλείπει εἰς τὰ ἄλλα τετράποδα.

Τὰ πλείότερα τῶν Μαστοφόρων ζώων βαδίζουσιν ἐπὶ τεσσάρων ποδῶν, τὰ ἅκρα τῶν ὁποίων διαιροῦνται εἰς δακτύλους. Τινὰ ὁμως τῶν ζώων, ὡς οἱ ἵπποι, οἱ βόες, τὰ πρόβατα κτλ. ἔχουσιν εἰς τὰ ἅκρα τῶν ποδῶν ἕτερον εἶδος δακτύλων ἥτοι τὴν καλουμένην ὀπλήνῃ ἢ χηλήν. Ἐνίοτε δὲ οἱ δάκτυλοι συνέχονται διὰ τινος μεμβράνης, καθὼς εἰς πολλὰ τῶν ἐνοικούντων ἐν τῇ θαλάσῃ ζώων. (†) Οἱ δάκτυλοι τινῶν ζώων ἔχουσι πλατεῖς καὶ ὀμαλοὺς ὀνυχας, τῶν ἄλλων ὁμως οἱ ὀνυχες εἶναι ὀξεῖς. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πλείότερα τῶν ζώων δύνανται, ὡς ὁ ἄνθρωπος, νὰ λάβωσι τὰ ἀντικείμενα ἀρπάζοντες αὐτὰ διὰ τῶν ὀνύχων, διὰ τοῦτο οἱ ὀνυχες εἶναι διακεχωρισμένοι, ἐλεύθεροι, εὐκαμποι, καὶ ἄρκετὰ μακροί. Ὁ ἄν.

(†) Περὶ τῶν ποδῶν τῆς Νυκτερίδ. ὁρ. ἀκολουθ. Αρ. Νυκτερίδ.

Θρωπος ἔχει τοιοῦτους ὀνυχας εἰς τὰς χεῖρας μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τῶν ζώων ἔχουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἔμπροσθεν καὶ τοὺς ὀπισθεν πόδας.

Ὡς δὲ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν Τετραπόδων κατασκευὴν — τὸ θερμὸν καὶ ἐρυθροῦν ὑγρὸν ὅπερ καλεῖται αἷμα, ῥέει εἰς τὸ σῶμα ἐκ τῆς καρδιάς διὰ τινων ἀγγείων καλουμένων ἀρτηριῶν, καὶ ἐπιστρέφει δι' ἄλλων καλουμένων φλεβῶν. Κατὰ τὴν κυκλοφορίαν δὲ ταύτην, πολλὰ διάφορα ὑγρά διαχωρίζονται τοῦ αἵματος, καὶ διὰ τινων μικρῶν ἀγγείων φέρονται εἰς ἴδια δοχεῖα, καὶ χρησιμεύουσι διὰ διαφόρους σκοποὺς εἰς τὸ ὅλικόν σύστημα.

Ὁ πνεύμων τῶν Μαστοφόρων ζώων συνίσταται ἐκ δύο λοβῶν, καῖται ἐντὸς τοῦ Θώρακος, καὶ δι' αὐτοῦ γίνεται ἡ λεγομένη ἀναπνοή. Καὶ διὰ μὲν τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ εἰσέρχεται ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον διαχωρίζεται ὁ (ἀναγκαῖος διὰ τὴν ζωὴν) ζεῖδωρος ἀήρ καὶ ἡ θερμότης, διὰ δὲ τῆς συστολῆς αὐτοῦ ἐξέρχεται ὁ παυσίζωος λεγόμενος ἀήρ.

Ὁ καλούμενος Στόμαχος χρησιμεύει διὰ νὰ χωνεύῃ τὰ φαγητά. Παρεκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ διάφορα ἄλλα ἀγγεῖα καὶ ὄργανα εἰς τὸ σῶμα, περὶ ὧν σκοπὸν ἔχομεν νὰ διαλάβωμεν εἰς τὰ περὶ Ἀνατομίας Ἀρθρα μας.

Τὰ σώματα τῶν Μαστοφόρων ζώων κρατοῦνται ὑπὸ τινος σχήματος ὀστέων, καλουμένων Σκελετόν. Εἰς τὰ ὅσῃ ταῦτα εἶναι προσκεκολλημένοι οἱ μύες ἥτοι συνάθροισμα ἰνῶν αἵτινες εἶναι συνηνωμέναι διὰ μεμβράνης, καὶ λήγουσιν εἰς εἶδός τι χορδῶν, καλουμένων Τένοντες. Οἱ μύες διερεθιζόμενοι προξενοῦσι κίνησιν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, καὶ δι' αὐτῶν λαμβάνουσιν ὅλα τὰ ζῶα τὴν δύναμιν τοῦ νὰ μεταφέρωνται ἐκ τοῦ ἐνὸς τόπου εἰς τὸν ἕτερον, καὶ νὰ πράττωσι τὰς διαφόρους κινήσεις αἵτινες ἀπαιτοῦνται εἰς τὰς χρεῖας αὐτῶν.

